

[Gertie Wandel.]

om pristalsregulering, de redaktionelle ændringer og ændringerne i lovens § 293 om en simplificering af administrationen i henhold til denne paragraf kan mit parti tiltræde.

Ændringen i lovens § 297, hvor 85 pct. af folkepensionens grundbeløb er foreslået som grænse for kommunehjælpen, kan mit parti ikke tiltræde, og vi stiller sammen med partiet venstre ændringsforslag om, at grænsen bliver 80 pct. af folkepensionens grundbeløb.

Mit parti finder det urimeligt, at den, der har forsikret sig selv, skal have mindre end den, der får kommunehjælp. Når det drejer sig om familier med 3, 4 og 5, for slet ikke at tale om 6 børn, bliver den hjælp, de kan opnå, helt urimelig sammenlignet med, hvad de arbejdsløshedsforsikrede kan opnå. Når dertil kommer, at kommunehjælpen er skattefri, og at den, som ikke har forsikret sig, ikke skal betale kontingent, må man absolut mene, at 80 pct. er en rimeligere grænse. Jeg mener ligesom det ærede medlem hr. Søren Andersen, at der må være et rimeligt forhold mellem arbejdsløshedsunderstøttelsen og det, som et menneske, der ikke har forsikret sig, kan opnå i kommunehjælp; det bør ikke være det samme beløb.

Mit parti foreslår derfor, at man stemmer for det af partiet venstre og det konservative folkeparti stillede ændringsforslag.

Det kommunistiske partis ændringsforslag kan mit parti ikke tiltræde.

Johs. Christiansen: Man kan vist godt sige, at det er på lidt ejendommelige områder, venstre og de konservative har valgt at svinge sparekniven i den senere tid. Jeg kan minde om de konservatives stilling til fiskerilånene; jeg kan minde om venstres og de konservatives stilling til de produktionsfremmende lån dels til håndværket, dels til den lille industri og nu sidst den ejendommelige stilling til grundforbedringsloven. Endelig kan jeg minde om den stilling, som de to ærede partier tog, da vi behandlede spørgsmålet om en ekstraordinær ydelse til de gamle og invaliderne.

Jeg forstår, at linjen skal videreføres i dag, idet man ikke har ønsket at acceptere lovforslaget, som det foreligger, men stiller ændringsforslag om at gå til en lavere grænse

for de ydelser, der her er tale om, end den, der er foreslået af ministeren og tiltrådt af flertallet.

Det er ofte nok også af mit parti fremhævet, hvor nødvendigt det er, at vi viser streng påpasselighed i den offentlige husholdning, men jeg kan ikke noksom advare imod, at man fortrinsvis lader landets økonomiske vanskeligheder gå ud over de produktionsfremmende og de humanitære bevillinger. Der skal spares, det er sandt, men det bør dog være på de rigtige steder. Fraviger man denne grundregel, vil man jo ikke styrke, men bare undergrave de kræfter, der er rygraden i vor demokratiske livsform.

Nu har jeg vel forstået, at i princippet anerkender både venstre og de konservative denne praksis. Teori er imidlertid ét, praksis ofte noget andet, og hvad vi i så henseende har oplevet i det sidste par uger — undskyld jeg siger det — fremkalder næsten uundgåeligt mindelser fra den noksom bekendte Madsen-Mygdalske periode i slutningen af 20'erne, da man ligeledes søgte at ride økonomiske vanskeligheder af ved en politik fortrinsvis vendt imod dem, der havde mindst at stå imod med. Blandt dem indtager de langvarigt arbejdsløse en særlig stilling, i hvert fald efter min bedømmelse, og det er jo dem, kommunehjælpsydelserne i særlig grad vedkommer, og dem, venstre og de konservative nu har i søgelyset. Noget stort finansielt spørgsmål er det ikke, om grænsen for kommunehjælps højeste beløb skal sættes ved 80 pct. eller 85 pct. af folkepensionens grundbeløb, og andet er det jo ikke, der er venstre, de konservative og os imellem i forbindelse med dette lovforslag.

Om det principielle — at ydelserne efter forsorgslovens § 297 fremdeles skal stå i rimeligt forhold til såvel folkepensionen som arbejdsløshedsunderstøttelsen — står striden jo ikke. Vi er ligeledes enige om, at når nu aldersrentens grundbeløb ikke mere eksisterer som begreb, men er afløst af folkepensionens væsentligt højere beløb, må kommunehjælps maksimumsgrænse naturligvis også fastsættes efter et andet kriterium, og det er netop det, lovforslaget tilsigter.

Hvad betyder det så i penge, at venstre og konservative ønsker 80 pct., hvor vi ønsker 85 pct. af folkepensionens grundbeløb? Vi kan jo et øjeblik se på det. Efter